

خبر

۲۶ روز وارونگی دما در استان تهران طی دو ماه

معاون نظارت و پایش حفاظت محیط زیست استان تهران با بیان اینکه آلودگی هوای تهران ناشی از کاهش ۵۰ درصدی بارش‌های تهران بوده است، اظهار کرد: اقدامات انجام شده موجب کنترل شاخص‌ها در حد ۲۰۰ شد تا علیرغم پیش‌بینی هواشناسی شرایط بسیار خطرناک را تجربه نکنیم. به گزارش ایستا، زهره عبادتی در یک برنامه تلویزیونی درباره علت آلودگی هوا اظهار کرد: طی دوسال اخیر خاورمیانه و ایران با مشکل کم‌بارشی مواجه بوده است. به همین دلیل از اواخر فروردین‌ماه تا اواسط مردادماه کشور درگیر پدیده گرد و غبار شده بود. این پدیده موجب افزایش آلاینده pm۱۰ (ذرات معلق کمتر از ۱۰ میکرون) در تهران شد و به‌طور بی سابقه‌ای در ۱۰ سال اخیر کیفیت هوای تهران در شرایط خطرناک و بسیارناسالم قرار گرفت.

وی ادامه داد: منشا این گرد و غبارها کشورهای همسایه غربی بود که با وزش باد این گرد و غبار وارد کشور شد و مرکز کشور این جمله تهران را درگیر کرد. بخشی از این گرد و غبارها هم مربوط به برخی استان‌های همجواربود چراکه برخی تالاب‌های آن‌ها خشک شده و در آن‌ها کانون‌های گرد و غبار شکل گرفته بود. این وضعیت باعث شد که کیفیت هوا دو روز در شرایط بسیار ناسالم و دو روز در شرایط خطرناک قرار گیرد.

معاون نظارت و پایش حفاظت محیط زیست استان تهران با اشاره به اینکه در تابستان ۱۰ روز ناسالم برای گروه‌های حساس داشتیم، اظهار کرد: طبق گزارش‌های هواشناسی امسال نسبت به سال گذشته بارش‌ها حدود ۵۰ درصد کاهش یافته است. این وضعیت موجب شد که تهران از ابتدای آذرماه وارونگی دما را تجربه کند.

عبادتی در پایان تصریح کرد: طی آذرماه حدود ۱۴ روز وارونگی دمای مداوم و طی دی ماه ۱۲ روز وارونگی دما مداوم داشتیم. شاخص کیفیت هوا حتی امروز نیز متأثر از آلودگی هوای دیروز افزایشی بود. علیرغم پیش‌بینی‌های سازمان هواشناسی مبنی براینکه طی آذرماه و دی‌ماه هوای بسیار ناسالم را تجربه خواهیم کرد، با نظارت‌های انجام شده و تصمیم‌های کارگروه کاهش آلودگی هوای تهران تا حدی توانستیم میزان آلودگی هو را کنترل کنیم، به‌گونه‌ای که شاخص کمتر از ۲۰۰ باقی ماند.

شورای شهر تهران امروز جلسه علنی ندارد جلسه فردا یکشنبه شورای شهر تهران علنی نخواهد بود. به گزارش ایستا، روابط عمومی شورای شهر تهران اعلام کرد: جلسه یکشنبه ۱۸ دی ماه اعضای شورای شهر تهران در صحن شورا برگزار نخواهد شد. بر این اساس اعضای شورای شهر تهران قرار است به صورت غیرعلنی با محوریت بررسی برنامه چهارم توسعه شهرداری تهران جلسه‌ای برگزار کنند.

جز این دو نفر چند نفری هم جلوی در ورودی بودند و دانشجویان را به بیرون از دانشگاه هدایت می‌کردند.
ملیحه در دانشگاه علوم صحنی فخری شهر کابل رشته مامایی می‌خواند، در دانشگاهی با حدود ۱۵۰۰ نفر دانشجو که از ابتدای روی کار آمدن طالبان، نه تنها کلاس‌های دختران و پسران جدا شده بود که حتی در دو زمان متفاوت در دانشگاه حاضر می‌شدند، صبح‌ها پسرها، عصرها و رعب و وحشت، بدون اعلام قبلی، بدون اینکه رئیس دانشگاه و استادان اطلاعی داشته باشند، دختران را از دانشگاه بیرون کردند. از آن روز به بعد هربار که ملیحه و دوستانش به دانشگاه مراجعه کرده‌اند تا خبری بگیرند، حتی به آنها اجازه ورود به فضای دانشگاه را هم نداده‌اند.
پاسخ همان است که از قبل گفته‌اند: «تا امر ثانی دانشگاه بسته است.»
حال این دانشگاه نیست، کمی آن‌سوتر، در یک دانشکده خصوصی هم همین است، «شریفه» دانشجوی رشته خبرنگاری است، با هزار آرزو در همین شهر کابل. اما به او و هم‌کلاسی‌هایش هم اجازه ورود به دانشگاه را نمی‌دهند، شریفه که از صدایش غصه می‌بارد، می‌گوید خسته شده‌ایم از این رفتارهای طالبان: «درحالی که جهان در فکر فتح کره مریخ است طالبان ما را از حق‌مان یعنی تحصیل در مدرسه و دانشگاه محروم کرده است.»
کشور افغانستان حدود ۴۰ دانشگاه دولتی و حدود ۱۳۰ دانشگاه غیردولتی دارد، دانشگاه کابل، به عنوان نخستین نهاد آموزش عالی در افغانستان، در سال ۱۳۱۱ خورشیدی تأسیس شد. با این حال فراز و فرودهای فراوان از جمله اشتغال و جنگ‌های داخلی طی دهه‌های اخیر و خصوصا حضور طالبان در دو دوره، طی سال‌های ۱۹۹۶ تا ۲۰۰۱ و از سال ۲۰۲۱ تاکنون، سبب شده، اجازه تحصیل خصوصا برای زنان با محدودیت‌های زیادی روبه‌رو شود.

ترگس ۲۰ سال دارد و دانشجوی رشته خبرنگاری در هرات است، او به خبرنگارآلین می‌گوید: «من واقعا این رشته را دوست داشتم و مدتی هم در رادیو و تلویزیون کار کردم، می‌خواستم صدای مردم باشم. من تنها عضو خانواده هستم که کار می‌کنم و نان‌آور خانواده محسوب می‌شوم، این مدت به سختی کار کردم، درس خواندم و سعی کردم قوی بمانم تا به آرزوهایم برسم.»

حالا از آخرین باری که ترگس توانسته به دانشگاه

برود بیش از دو هفته می‌گذرد. «بعد از آمدن طالبان شرایط بسیار سخت شد، این مدت بابت این مشکلات مدتی خودم را گم و گور کرده بودم، با این حال باز برگشتم به زندگی اما طالبان دیوار سختی به اسم دین روبه‌روی ما ساخته است. فشارهایی که به زنان می‌آید حتی باعث می‌شود که برخی از خانواده‌ها اجازه ندهند دختران از خانه بیرون بیایند.»

او می‌گوید از لحاظ روحی صدمات شدید دیده است و این فشارها با روی کار آمدن طالبان چند برابر شده است: «طالبان از جامعه زن می‌ترسد، نمی‌خواهد زنان پیشرفت کنند. آنها در کشور یک مثبت بله‌گو و چاپلوس دارند که از فساد، قوم‌گرایی، جنایت، خیانت، برداشت‌های افراطی از دین حمایت می‌کنند.رد ما این است که مردان جامعه ما فقط می‌نشینند و نگاه می‌کنند، حتی وقتی که هنگام اعتراضات، طالبان روی زنان با ماشین آب پاش، آب می‌ریختند، تعدادی از مردان یا نظاره‌گر بودند یا می‌خندیدند.»

حالی چشم‌ها را باید پوشانیم
بر اساس اسامی پونسکو از سال ۲۰۰۱ تا ۲۰۱۸ - دوره بین حکومت طالبان - میزان حضور زنان در آموزش عالی ۲۰ برابر شده است. بیش از ۳۰۶ میلیون دختر تا سال ۲۰۱۸ در مدارس ثبت نام کرده‌اند - بیش از ۲.۵ میلیون در مدارس ابتدایی و بیش از یک میلیون در دوره متوسطه. بر اساس گزارش سازمان ملل متحد، افزایش تعداد دختران در آموزش متوسطه به طور خاص قابل توجه بود، به طوری که از سال ۲۰۱۸ نزدیک به ۴۰ درصد در مقایسه با ۶ درصد در سال ۲۰۰۳ ثبت نام کردند. با این حال درس خواندن در مدارس و ادامه تحصیل در دانشگاه قرار است به یک رویا برای زنان افغانستانی تبدیل شود. زمانی که طالبان در سال ۲۰۲۱ قدرت را به دست گرفتند، اعلام کردند که تحصیل برای پسران و دختران بالاتر از کلاس ششم ابتدایی به حالت تعلیق در خواهد آمد، اما از سال ۲۰۲۲، از سر گرفته خواهد شد. طالبان اعلام کرده بود که به زمان نیاز دارد تا بازنگری اساسی برای حذف موضوعات غربی از کتاب‌های درسی و انعکاس آموزه‌های دینی و اسلامی در کتاب‌ها را انجام دهد.

جز این بهانه دیگری هم در کار بود، طالبان

نگاهی به مساله ممنوعیت تحصیل زنان در افغانستان و تلاش برای گذر از آن

طالبان از زنان می‌ترسد

شاید برای ما و جهان یک خط خبر بود، «طالبان ادامه تحصیل زنان در دانشگاه را ممنوع کرد» اما برای ملیحه‌ی ۲۲ ساله و هم‌کلاسی‌هایش، آوار خبری که قرار است زندگی‌شان را تیره کند. روز چهارشنبه، ۳۰ آذر، وقتی ملیحه و بقیه هم‌کلاسی‌هایش دانشگاه بودند، در مرد از طالبان وارد ساختمان شدند و به همه گفتند از اینجا بیرون بروید و دیگر حق ندارید به دانشگاه بیایید.

معتقد بود که یونیفورم و لباس مخصوصی باید برای دانش‌آموزان دختر در نظر گرفته شود. ملیحه که خودش از تحصیل در دانشگاه باز مانده، در همین باره به مشکلات خواهرش اشاره می‌کند: «مدرسه‌ها در کابل اغلب بسته شده‌اند، فقط برخی مدارس باز هستند. برای حضور دختران در مدرسه نیز باید پدر یا برادرشان همراه آنها به مدرسه بروند، خواهرم نمی‌تواند تنها به مدرسه برود، حتما باید یک نفر از مردان خانواده همراهش باشد، از طرفی باید پوشش‌مان طوری باشد که چشم‌های‌تان نباید دیده شود، چشم‌ها را با روبنده یا عینک می‌پوشانیم تا بتوانیم رفت و آمد کنیم.»

دروغی به اسم اعتدال

در حالی که طالبان در اولین دوره قدرت خود بین سال‌های ۱۹۹۶ تا ۲۰۰۱ تحصیل و کار را برای زنان ممنوع کرده بود، با این حال دختران اجازه داشتند به مدرسه بروند. در دوره جدید علیرغم وعده‌های اولیه که طالبان قول حکومت معتدل‌تر در مورد احترام به حقوق زنان و اقلیت‌ها را داده بود اما به مرور به طور گسترده تفسیر خود از قوانین اسلامی را سخت‌گیرانه‌تر دنبال می‌کرد.

ابتدا کلاس‌های درس دانشجویان دختر و پسر را جدا کردند، اجازه تدریس استادیت مرد به دختران ممنوع شد و در نهایت در روزهای آخر پاییز ۲۰۰۱، حور وود زنان به دانشگاه‌ها رفته و در کابل مبانئ حقوق تدریس می‌کرد. او می‌گوید: «آخرین بار پنج‌شنبه دو هفته پیش دانشگاه رقتم، روز قبلیش طالبان فرمان ممنوعیت حضور زنان در دانشگاه‌ها را صادر کرد، البته تا پیش از این هم کلاس‌ها جدا بود، پسرها و دخترها در زمان و روزهای متفاوت به دانشگاه می‌رفتند، اما حالا اجازه ورود هم نمی‌دهند. چندباری که خواسته‌ایم برویم دانشگاه و پیگیری کنیم که این ممنوعیت تا کی ادامه پیدا می‌کند، حتی اجازه ورود به ما ندادند.»

این مدرس دانشگاه به خبرنگارآلین می‌گوید: «طالبان اعلام کرده است که این ممنوعیت تحصیل زنان در دانشگاه‌ها موقت است و برای تغییرات در ساختار دانشگاه‌ها و مباحث درسی شکل گرفته است، اما به نظر می‌رسد این موضوع فقط برای توقف اعتراض‌ها و فشارهای بین‌المللی است و تصمیم بر تداوم این محدودیت باشد، چراکه پیش از این و هنگام بستن مدارس برای دختران هم اعلام شد که موقت است و دلیلش را به مباحث درسی ربط دادند و گفتند که کتاب‌ها براساس آموزه‌های غربی تالیف شده و خلاف دستورات اسلام است اما

اخبار

برنامه‌های قرارگاه جوانی جمعیت در آموزش‌وپرورش تشریح شد

پیگیری کاهش ساعت کاری کارمندان «زن»

مشاور امور زنان و دبیر قرارگاه جوانی جمعیت وزارت آموزش و پرورش برنامه‌ریزی‌ها و اقدامات انجام شده در راستای اجرای قانون حمایت از خانواده و جوانی جمعیت را تشریح و از پیگیری تقلیل ساعت کاری بانوان فرهنگی خبر داد. رابعه امامی رضوی در گفت‌وگو با ایستا، درباره روند اجرای قانون حمایت از خانواده و جوانی جمعیت در دستگاه آموزش و پرورش اظهار کرد: فعالیت‌های مختلفی در آموزش‌وپرورش انجام داده و برنامه‌هایی در دست اقدام داریم.وی افزود: تمام سازمان‌ها و مجموعه معاونین آموزش‌وپرورش به نوعی همکار و بازوان اجرایی ما در قرارگاه جوانی جمعیت هستند و قرار است فهرست برنامه‌ها و اعتباراتی که برای اجرای آنها نیاز دارند را در اختیار ما قرار دهند.مشاور امور زنان وزارت آموزش‌وپرورش با بیان اینکه احداث مهدکودک و فضایی که همکاران ما برای نگهداری فرزندانشان نیاز دارند در دستورکار قرار گرفته است گفت: حضور زنان جوان در آموزش و پرورش نیازمند امکانات و تسهیلاتی چون مهدکودک است تا بابت فرزندانشان آسوده خاطر باشند.امامی رضوی ادامه داد: احداث و احیای مهدکودک‌هایی که در دهه ۸۰ تعطیل شده بودند، در تمام دستگاه‌ها در دست اجراست و آموزش و پرورش نیز از آن مستثنئ نیست.وی همچنین از تلاش برای تقلیل ساعت کاری بانوان در بخش اداری خبر داد و گفت: مکاتباتی انجام شده و پیگیر هستیم بتوانیم در داخل وزارتخانه به نتیجه مشخصی برسیم؛ پاسخ اولیه وزارتخانه در این باره این بوده که چون پنج‌شنبه‌ها تعطیل شده، ساعات موظفی اداری تا ساعت ۱۶ افزایش یافته است.

مشاور امور زنان وزارت آموزش‌وپرورش ادامه داد: کاهش ساعت کاری مختص زنان شاغل در ادارات است و تلاش می‌کنیم به عنوان قرارگاه جوانی جمعیت این امکان را برایشان فراهم کنیم؛ چراکه رویکرد قانون جوانی جمعیت در حضور پررنگ‌تر زنان در خانواده به خصوص در سنین فرزندآوری است و امیدواریم بتوانیم در این زمینه کمک حاشان باشیم.

رئیس شورای اسلامی شهر تهران: حقوق‌های پرداختی به زنان سرپرست خانوار مراکز کوثر در رده «کارمندی»

رئیس شورای اسلامی شهر تهران گفت: حقوق‌های پرداختی به زنان سرپرست خانوار در مراکز کوثر در رده کارمندی است. به گزارش ایستا، مهدی چمران در آئین افتتاح مراکز توانمندسازی کوثر و بهسازی و نوسازی معابری از بافت فرسوده شهر تهران، گفت: امیدواریم شاهد باشیم که پروژه روی سطح خط آهن منطقه ۱۷ هر چه زودتر به نتیجه برسد و مردم منطقه از شرایطی که وجود دارد رهایی پیدا کنند.وی افزود: کار خوبی برای بانوان شهر تهران انجام شده و شغل و کار برای آنها فراهم شده است.

اقدام بسیار خوبی که می‌تواند در حوزه‌های مختلف اثرگذار باشد. سازمان‌های دیگر نیز باید به این کار بپردازند. البته تا کنون در خصوص بانوان و اشتغالزایی آنها آنچه که پرداخته شده با توان و نسبت انجام شده در مدیریت شهری نیست. امیدواریم با ظرفیت بیشتر این کار خدا پسدانته را دنبال کنیم و این اشتغالزایی در زندگی این بانوان تاثیر مثبتی داشته باشد. رییس شورای شهر تهران تاکید کرد: همه بانوانی که در این مراکز مشغول کار هستند زندگی خود را در حد معمول می‌گذرانند، چرا که حقوق‌های پرداختی آنها در رده‌های بالا نیست و در رده‌های کارمندی حقوق دریافت می‌کنند. امیدواریم آنچه که در خانه‌های کوثر انجام می‌شود، همراه با توفیق برای این بانوان باشد.

زنان امید می‌کنند، اما به این کلاس‌های آنلاین صحبت کردیم، امیدی به این کلاس‌های آنلاین ندارند، آنها می‌گویند دسترسی به اینترنت در افغانستان به دلیل هزینه بالایش و از طرفی افزایش فقر طی این مدت، مانع این است که بتوانند در این کلاس‌های آنلاین شرکت کنند. تنها امید آنها این است که طالبان با فشار افکار عمومی یا جامعه بین‌المللی دست از این ظلم بردارد و اجازه بدهد که زنان افغانستان به کار و تحصیل مشغول باشند.

زنان امید می‌کنند، اما به این کلاس‌های آنلاین صحبت کردیم، امیدی به این کلاس‌های آنلاین ندارند، آنها می‌گویند دسترسی به اینترنت در افغانستان به دلیل هزینه بالایش و از طرفی افزایش فقر طی این مدت، مانع این است که بتوانند در این کلاس‌های آنلاین شرکت کنند. تنها امید آنها این است که طالبان با فشار افکار عمومی یا جامعه بین‌المللی دست از این ظلم بردارد و اجازه بدهد که زنان افغانستان به کار و تحصیل مشغول باشند.

زنان امید می‌کنند، اما به این کلاس‌های آنلاین صحبت کردیم، امیدی به این کلاس‌های آنلاین ندارند، آنها می‌گویند دسترسی به اینترنت در افغانستان به دلیل هزینه بالایش و از طرفی افزایش فقر طی این مدت، مانع این است که بتوانند در این کلاس‌های آنلاین شرکت کنند. تنها امید آنها این است که طالبان با فشار افکار عمومی یا جامعه بین‌المللی دست از این ظلم بردارد و اجازه بدهد که زنان افغانستان به کار و تحصیل مشغول باشند.

زنان امید می‌کنند، اما به این کلاس‌های آنلاین صحبت کردیم، امیدی به این کلاس‌های آنلاین ندارند، آنها می‌گویند دسترسی به اینترنت در افغانستان به دلیل هزینه بالایش و از طرفی افزایش فقر طی این مدت، مانع این است که بتوانند در این کلاس‌های آنلاین شرکت کنند. تنها امید آنها این است که طالبان با فشار افکار عمومی یا جامعه بین‌المللی دست از این ظلم بردارد و اجازه بدهد که زنان افغانستان به کار و تحصیل مشغول باشند.

زنان امید می‌کنند، اما به این کلاس‌های آنلاین صحبت کردیم، امیدی به این کلاس‌های آنلاین ندارند، آنها می‌گویند دسترسی به اینترنت در افغانستان به دلیل هزینه بالایش و از طرفی افزایش فقر طی این مدت، مانع این است که بتوانند در این کلاس‌های آنلاین شرکت کنند. تنها امید آنها این است که طالبان با فشار افکار عمومی یا جامعه بین‌المللی دست از این ظلم بردارد و اجازه بدهد که زنان افغانستان به کار و تحصیل مشغول باشند.

زنان امید می‌کنند، اما به این کلاس‌های آنلاین صحبت کردیم، امیدی به این کلاس‌های آنلاین ندارند، آنها می‌گویند دسترسی به اینترنت در افغانستان به دلیل هزینه بالایش و از طرفی افزایش فقر طی این مدت، مانع این است که بتوانند در این کلاس‌های آنلاین شرکت کنند. تنها امید آنها این است که طالبان با فشار افکار عمومی یا جامعه بین‌المللی دست از این ظلم بردارد و اجازه بدهد که زنان افغانستان به کار و تحصیل مشغول باشند.

زنان امید می‌کنند، اما به این کلاس‌های آنلاین صحبت کردیم، امیدی به این کلاس‌های آنلاین ندارند، آنها می‌گویند دسترسی به اینترنت در افغانستان به دلیل هزینه بالایش و از طرفی افزایش فقر طی این مدت، مانع این است که بتوانند در این کلاس‌های آنلاین شرکت کنند. تنها امید آنها این است که طالبان با فشار افکار عمومی یا جامعه بین‌المللی دست از این ظلم بردارد و اجازه بدهد که زنان افغانستان به کار و تحصیل مشغول باشند.

زنان امید می‌کنند، اما به این کلاس‌های آنلاین صحبت کردیم، امیدی به این کلاس‌های آنلاین ندارند، آنها می‌گویند دسترسی به اینترنت در افغانستان به دلیل هزینه بالایش و از طرفی افزایش فقر طی این مدت، مانع این است که بتوانند در این کلاس‌های آنلاین شرکت کنند. تنها امید آنها این است که طالبان با فشار افکار عمومی یا جامعه بین‌المللی دست از این ظلم بردارد و اجازه بدهد که زنان افغانستان به کار و تحصیل مشغول باشند.

زنان امید می‌کنند، اما به این کلاس‌های آنلاین صحبت کردیم، امیدی به این کلاس‌های آنلاین ندارند، آنها می‌گویند دسترسی به اینترنت در افغانستان به دلیل هزینه بالایش و از طرفی افزایش فقر طی این مدت، مانع این است که بتوانند در این کلاس‌های آنلاین شرکت کنند. تنها امید آنها این است که طالبان با فشار افکار عمومی یا جامعه بین‌المللی دست از این ظلم بردارد و اجازه بدهد که زنان افغانستان به کار و تحصیل مشغول باشند.

زنان امید می‌کنند، اما به این کلاس‌های آنلاین صحبت کردیم، امیدی به این کلاس‌های آنلاین ندارند، آنها می‌گویند دسترسی به اینترنت در افغانستان به دلیل هزینه بالایش و از طرفی افزایش فقر طی این مدت، مانع این است که بتوانند در این کلاس‌های آنلاین شرکت کنند. تنها امید آنها این است که طالبان با فشار افکار عمومی یا جامعه بین‌المللی دست از این ظلم بردارد و اجازه بدهد که زنان افغانستان به کار و تحصیل مشغول باشند.

حالا بیش از یک‌سال از تعطیلی مدارس گذشته و خبری نشده است.»

به گفته معصومه در حال حاضر مدارس فقط در مقطع ابتدایی یعنی از کلاس اول تا ششم برای دختران باز است و دختران فقط در این مقاطع می‌توانند تحصیل کنند که آن‌هم با محدودیت‌هایی همراه است.

او معتقد است: «این محدودیت‌ها و سختی‌ها فقط شامل حال زنان نمی‌شود، مردان نیز دچار مشکلات زیادی هستند، بارها شده که مردان را بدون دلیل بازداشت می‌کنند تا مطمئن شوند که مثلا از جبهه مقاومت نباشند.به لباس و پوشش مردان گیر می‌دهند، آنها را مورد آزار قرار می‌دهند که چارایش ندارید. من خودم شاهد آزار و شکنجه او هستم یک فرد معتاد از سوی ماموران طالبان بودم که گوشه خیابان نشسته بود و حال خوبی هم نداشتم.»

اعتراضات به کجا می‌رسد؟

طی ماه‌های اخیر بارها تجمعات و اعتراضات زنان افغانستان در رسانه‌ها بازتاب‌های گسترده داشته اما محدودیت‌های طالبان نه تنها کاهش نیافته که با افزایش و برخورد‌های شدیدتری همراه شده است. معصومه که پیش از این در چند تجمع شرکت کرده با تهدیدهایی روبه‌رو شده که حالا دیگر برای اعتراض در تجمعات حاضر نمی‌شود. او می‌گوید: «طالبان زنان معترض را بازداشت می‌کند و از آنها اعترافات اجباری می‌گیرد که بگویند از خارج از کشور و یا از جبهه مقاومت دستور می‌گیرند تا به خیابان بیایند، بعد با سند خانه و وثیقه آنها را آزاد می‌کنند و قبل از آزادی از خانواده آنها تعهد می‌گیرند که دیگر در تجمعات شرکت نمی‌کنند و حتی تعهد می‌گیرند که زنان معترض خاک افغانستان را ترک کنند.»

به گفته او اغلب مردان مخالف تصمیمات طالبان هستند، البته اقلیتی هم هستند که با طالبان موافق هستند، مثلا وقتی ما را در تجمعات می‌دیدند می‌گفتند شما را چه به این کارها، مگر شما خانواده ندارید که به خیابان می‌آیید؟ کسی نیست جلوی شما را بگیرد؟

استفاده از کلاس‌های آنلاین؟

در سال ۲۰۰۱، تنها ۸۰۰۰ دانشجو در دانشگاه‌های افغانستان ثبت نام کرده بودند و تا سال ۲۰۲۰ این آمار به رقم ۴۰۰ هزار دانشجو رسید. و در حالی که مشکلات مربوط به برابری و دسترسی، به ویژه برای زنان و اقلیت‌ها همچنان ادامه داشت، ۱۱ هزار نفر از کسانی که ثبت نام کردند زن بودند. این همه

کمبود دارو و به بخش‌های ویژه بیمارستانی رسید

ویژه بیمارستانی کشور در دوران کرونا، افزود: با اینکه یکسری از تکنولوژی های موجود در کشورهای پیشرفته را در اختیار داریم اما با وجود پزشکان و پرستاران متعهد در اوج بیماری و حجم بالای مبتلایان به کرونا شاهد مرگ و میر قابل قبول تری نسبت به کل دنیا در کشور بودیم.

هاشمیان ادامه داد: باید اذعان داشت در بیمارستان های که از متخصصین مراقبت های ویژه استفاده شد، میزان مرگ و میر ناشی از کرونا کاملا کاهش می بود، اما متأسفانه وزارت بهداشت هنوز برنامه منظمی برای استفاده از فارغ التحصیلان این رشته در کشور نهدانیده نکرده و این بزرگترین فاصله ما با دنیا در خصوص استفاده و بهره مندی بخش‌های ویژه از فوق تخصص‌های مراقبت های ویژه است.

ایشان با اشاره به نیاز دارویی و کمبود آن در بخش های ویژه بیمارستانی، گفت: متأسفانه نیاز دارویی که در بخش های ویژه دنیا به صورت استاندارد تعریف شده و وجود دارد در کشور ما درصده بالایی از آن وجود ندارد و قسمتی هم که موجود است با کسری مواجه است، در همین رابطه از وزارت بهداشت برای مهیا کردن آنها در خواست شده که درصورت رفع آن مراحل درمان و بهبودی بیماران سریعتر انجام خواهد شد و بار هزینه ای بر سیستم درمان را کاهش خواهد داد.

این فوق تخصص مراقبت‌های ویژه با اعلام وجود آمادگی بخش‌های ویژه بیمارستانی در مواجهه با موج جدید کرونا، بیان داشت: در صورت آمادگی و برآورده کردن دارویی به روز و براساس نیازهای بخش های ویژه توسط وزارت بهداشت قاعدتا و به خوبی از این پاندمی نیز گذر خواهیم کرد.

^[1] زنان امید می‌کنند، اما به این کلاس‌های آنلاین صحبت کردیم، امیدی به این کلاس‌های آنلاین ندارند، آنها می‌گویند دسترسی به اینترنت در افغانستان به دلیل هزینه بالایش و از طرفی افزایش فقر طی این مدت، مانع این است که بتوانند در این کلاس‌های آنلاین شرکت کنند